

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præceptis salutáribus mónti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Pater noster, qui es in cælis:

sanctificétur nomen tuum;

advéniat regnum tuum;

fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.

Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimítimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatióne;
sed líbera nos a malo.

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericordiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectantes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in sǽcula.

Dómine Iesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificare et coadunare dignérис.
Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Offérte vobis pacem.

RITUS CONCLUSIONIS

Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedicat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Populus respondet:
Amen.

Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad populum dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:
Deo grátias.

SANCTA MISSA

8 December 2019 – In Conceptione Immaculata
Beatae Mariæ Virginis

RITUS INITIALES

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et caritatem sibi invicem significant.

Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

Sacerdos genuflexit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum meum,

sed tantum dic verbo, et sanábitur áнима mea.

Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem

Gloriosa dicta sunt de te, María,
quia ex te ortus est sol iustitiæ,
Christus Deus noster.

Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum, iunctis manibus, dicit:

Orémus.

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
illús in nobis culpæ vúlnera réparent,
a qua immaculátam beátæ Maríæ Conceptiōnem
singuláriter præservásti.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et communicatió Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur:

Gaudens gaudébo in Dómino,
et exsultábit áнима mea in Deo meo;
quia índuit me vestimentis salútis,
et indumento iustitiæ circúmdedit me,
quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat, dicens:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pauza silentii. Postea omnes simul formulam confessionis generalis perficiunt:

Confiteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissione:
et, percutientes sibi pectus, dicunt:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.
Deinde prosequuntur:

Ideo precor beatam Maríam semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:
Misereátrur nostri omnípotens Deus
et, dimissis peccatis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.
Amen.

Sequitur invocationes:

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison.

R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
Laudámus te, benedícimus te,

adorámus te, glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,

Dómine Deus, Rex cælestis,
Deus Pater omnípotens.

Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem nostram.

Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,

tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei Patris.

Amen.

Sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatiū in silentio orant.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparasti,
quæsumus, ut, qui ex morte eiúsdem Fílii tui prævisa, eam ab omni labe præservásti,
nos quoque mundos, eius intercessióne,
ad te pervenire concédas.

Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

A reading from the book of Genesis

3:9-15.20

After Adam had eaten of the tree the Lord God called to him. ‘Where are you?’ he asked. ‘I heard the sound of you in the garden,’ he replied ‘I was afraid because I was naked, so I hid.’ ‘Who told you that you were naked?’ he asked ‘Have you been eating of the tree I forbade you to eat?’ The man replied, ‘It was the woman you put with me; she gave me the fruit, and I ate it.’ Then the Lord God asked the woman, ‘What is this you have done?’ The woman replied, ‘The serpent tempted me and I ate.’

Then the Lord God said to the serpent, ‘Because you have done this, ‘Be accursed beyond all cattle, all wild beasts. You shall crawl on your belly and eat dust every day of your life. I will make you enemies of each other: you and the woman, your offspring and her offspring. It will crush your head and you will strike its heel.’

The man named his wife ‘Eve’ because she was the mother of all those who live.

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (Ps 97)

R. Sing a new song to the Lord for he has worked wonders.

Sing a new song to the Lord / for he has worked wonders. / His right hand and his holy arm / have brought salvation. **R.**

The Lord has made known his salvation; / has shown his justice to the nations. / He has remembered his truth and love / for the house of Israel. **R.**

All the ends of the earth have seen / the salvation of our God. / Shout to the Lord, all the earth, / ring out your joy. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambo legit, ut supra.

A reading from the letter of St Paul to the Ephesians

13:6.11-12

Blessed be God the Father of our Lord Jesus Christ, who has blessed us with all the spiritual blessings of heaven in Christ. Before the world was made, he chose us, chose us in Christ, to be holy and spotless, and to live through love in his

presence, determining that we should become his adopted sons, through Jesus Christ for his own kind purposes, to make us praise the glory of his grace, his free gift to us in the Beloved. And it is in him that we were claimed as God’s own, chosen from the beginning, under the predetermined plan of the one who guides all things as he decides by his own will; chosen to be, for his greater glory, the people who would put their hopes in Christ before he came.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúa:

Allelúa, allelúa.

Ave María grátia plena; Dóminus tecum; benedicta tu in mulieribus.

Allelúa.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit et dicit:

Dóminus vobíscum. **Et cum spíritu tuo.**

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Glória tibi, Dómine.

1:26-38

The angel Gabriel was sent by God to a town in Galilee called Nazareth, to a virgin betrothed to a man named Joseph, of the House of David; and the virgin’s name was Mary. He went in and said to her, ‘Rejoice, so highly favoured! The Lord is with you.’ She was deeply disturbed by these words and asked herself what this greeting could mean, but the angel said to her, ‘Mary, do not be afraid; you have won God’s favour. Listen! You are to conceive and bear a son, and you must name him Jesus. He will be great and will be called Son of the Most High. The Lord God will give him the throne of his ancestor David; he will rule over the House of Jacob for ever and his reign will have no end.’ Mary said to the angel, ‘But how can this come about, since I am a virgin?’ The Holy Spirit will come upon you’ the angel answered ‘and the power of the Most High will cover you with its shadow. And so the child will be holy and will be called Son of God. Know this too: your kinswoman Elizabeth has, in her old age, herself conceived a son, and she whom people called barren is now in her sixth month, for nothing is impossible to God.’ ‘I am the handmaid of the Lord,’ said Mary ‘let what you have said be done to me.’ And the angel left her.

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem,
factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei Unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sǽcula.
Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de
Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram
salútem descéndit de cælis.
Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.
Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifíxus étiam pro nobis sub Pónito Piláto;

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedictus es, Dómine, Deus univérsi,
 quia de tua largítate accépimus panem,
 quem tibi offérimus,
 fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
 ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedictus Deus in sǽcula.

Benedictus es, Dómine, Deus univérsi,
 quia de tua largítate accépimus vinum,
 quod tibi offérimus,
 fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
 ex quo nobis fiet potus spiritális.

Benedictus Deus in sǽcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificíum
 acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.
Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificíum de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nómínis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Salutárem hóstiam,
 quam in sollempnité immaculátæ Conceptionis
 beátæ Vírginis Maríæ tibi, Dómine, offérimus,
 súscipe dignánte, et præsta,
 ut, sicut illam tua grátia præveniénte
 ab omni labe profitémur immúnem,
 ita, eius intercessióne, a culpis ómnibus liberémur.
 Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

passus et sepultus est,
 et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
 et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
 Et íterum venturus est cum glória,
 iudicáre vivos et mórtuos,
 cuius regni non erit finis.

Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et
 vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.
 Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et
 conglorificátur: qui locútus est per prophétas.
 Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
 Ecclésiam.
 Confíteor unum baptísma in remissiónem
 peccatórum.
 Et exspécto resurrectionem mortuórum,
 et vitam ventúri sǽculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur präfationem, manibus extensis.

In fine autem präfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam präfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánnā in excélsis.

Benedictus qui venit in nómine Dómini.

Hosánnā in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
 hoc est enim Corpus meum,
 quod pro vobis tradéatur.

Accípite et bóbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sanguinis mei
 novi et ætérfni testaménti,
 qui pro vobis et pro multis effundéatur

in remissiónem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemorationem.

Mystérium fídei.

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
 et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans,
dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
 est tibi Deo Patri omnipoténti,

in unitáte Spíritus Sancti,

omnis honor et glória

per ómnia sǽcula sæculórum.

Amen.